

Dosarul nr. 2ra-364/20

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Ciubotaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Danilov, I. Secrieru, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexei Zagorodniuc,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei
Zagorodniuc împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți
acesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu,
cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a
hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 3 decembrie 2018 Alexei Zagorodniuc a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul mun.
Chișinău, executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, solicitând:

- să fie constatat faptul încălcării dreptului reclamantului garantat de art. 6 din
CEDO și art. 1 Protocol nr. 1 la CEDO, cauzat prin neexecutarea în termen
rezonabil a hotărârii din 13 iunie 2006 a Judecătoriei sectorului Centru, mun.
Chișinău, menținută prin decizia din 10 octombrie 2006 a Curții de Apel Chișinău;

- încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în
beneficiul lui Alexei Zagorodniuc a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu
moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, pentru
perioada 19 mai 2017-19 decembrie 2018;

- încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în
beneficiul lui Alexei Zagorodniuc a sumei de 64 500 lei, cu titlu de prejudiciu
material, plata pentru chirie pentru 19 luni, din care pentru perioada 19 mai 2017-
19 iulie 2017 (2 luni x 2 500 lei) - 5 000 lei și pentru perioada 19 iulie 2017-19
decembrie 2018 (17 luni x 3 500 lei) - 59 500 lei, iar în total suma de 64 500 lei,
pentru chiria apartamentului în perioada 19 mai 2017-19 decembrie 2018.

- încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 500 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul Alexei Zagorodniuc a indicat că a activat în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din 1995 până în anul 2007.

În baza art. 35 din Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție (la acel moment în vigoare), în calitate de colaborator al poliției s-a adresat în judecată cu o cerere, prin care a solicitat obligarea Consiliului mun. Chișinău de a-i asigura spațiu locativ.

Astfel, prin hotărârea din 13 iunie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 10 octombrie 2006 a Curții de Apel Chișinău, Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să-i acorde lui și membrilor familiei sale spațiu locativ.

Ulterior, s-a adresat Oficiului de executare a sec. Centru, mun. Chișinău, cu cerere prin care a solicitat acceptarea spre executare a titlului executoriu nr. 2-1538/06 din 13 iunie 2006, iar prin încheierea executorului judecătoresc Consiliului mun. Chișinău i sa stabilit un termen de 15 zile pentru executarea benevolă a documentului executoriu.

Însă prin răspunsul Direcției generale locativ comunală și amenajare a Consiliului mun. Chișinău, a fost informat că organele publice locale sunt în imposibilitate de a executa hotărârea judecătorească din motivul lipsei surselor financiare și existența multiplelor hotărâri judecătorești irevocabile neexecutate.

Astfel, hotărârea judecătorească nu a fost executată, iar executorul judecătoresc nu a întreprins alte măsuri în vederea executării acesteia.

Reclamantul a menționat că a sesizat instanța de judecată cu cerere privind dreptul lezat în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 și, prin decizia din 14 februarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial cererea sa înaintată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Ministerul Justiției, Consiliul mun. Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, s-a constatat încălcarea dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 13 iunie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și s-a încasat de la bugetul de Stat în beneficiul lui sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 28 septembrie 2013 s-a adresat la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în legătura cu faptul că prin neexecutarea hotărârii din 13 iunie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 10 octombrie 2006 a Curții de Apel Chișinău, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la protecția proprietății, prevăzut de art. 1 al Protocolului 1 adițional la CEDO, iar la 24 septembrie 2015 a fost informat că la 24 septembrie 2015 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat decizia în cauza "IAL Texgal Aurica" S.A. c. Moldovei (cererea nr. 16000/10), iar alte 60 de cereri, inclusiv cererea sa, au fost conexe și comunicate Guvernului Republicii Moldova.

Ulterior prin hotărârea din 8 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cererea sa a fost admisă parțial. S-a încasat de la bugetul de Stat suma de 45 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu material, cauzate prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești din 13 iunie 2006.

Alexei Zagorodniuc a indicat că hotărârea judecătorească irevocabilă nu se executa în continuare și, la 5 mai 2017, a mai depus o cerere de chemare în judecată.

Iar, prin hotărârea din 21 iulie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial acțiunea. S-a constatat încălcarea drepturilor subiective ale lui Alexei Zagorodniuc garantate de art. 6 CEDO și art. 1 Protocolul 1 adițional la CEDO, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii irevocabile emise de Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 13 iunie 2006, în perioada 28 noiembrie 2015-18 mai 2017. S-a încasat din bugetul de Stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul reclamantului suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 45 000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii în perioada 28 noiembrie 2015-18 mai 2017. S-a încasat de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul reclamantului Zagorodniuc Alexei cheltuielile de judecată în mărime de 295,20 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei. În rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 5 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Alexei Zagorodniuc, s-a admis apelul Ministerului Justiției și s-a casat integral hotărârea din 21 iulie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, fiind emisă o hotărâre nouă de respingerea acțiunii.

Iar, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 3 octombrie 2018 a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Zagorodniuc Alexei.

Reclamantul a invocat că prin neexecutarea hotărârii din 13 iunie 2006 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 10 octombrie 2006 a Curții de Apel Chișinău, i se încalcă dreptul garantat de art. 6 § 1 al Convenției, iar prin lipsirea de dreptul de a beneficia de bunurile sale, i se încalcă dreptul la protecția proprietății, garantat de art. 1 al Protocolului nr. 1 adițional la Convenție.

Prin hotărârea din 23 aprilie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Zagorodniuc împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

La 3 mai 2019, Alexei Zagorodniuc a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 23 aprilie 2019, solicitând casarea integrală a ei, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Alexei Zagorodniuc și s-a menținut hotărârea din 23 aprilie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a respins pretențiile reclamantului cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, or, în acest sens nu au fost prezentate probe conform art. 118 din Codul de procedură civilă.

Curtea de Apel Chișinău a reținut că prima instanță just a ajuns la concluzia că colaboratorilor structurilor de poliție li se acorda spațiu locativ cu titlu de posesie și folosință, dar nicidecum de dispoziție, iar intervalul de acțiune al acestui drept este direct proporțional cu durata de activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne sau a subdiviziunilor acestuia.

În acest sens, instanța de apel a menționat că raporturile de serviciu a lui Alexei Zagorodniuc cu Ministerul Afacerilor Interne, au încetat în anul 2007 și, începând cu anul 2007, statul nu mai are obligația să ofere spațiu locativ pentru perioada neexecutării hotărârii judecătorești irevocabile.

Iar, din textul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, nu rezultă obligația de a încasa careva cheltuieli pentru plata chiriei.

Deci, prejudiciul material pretins de reclamant nu poate fi compensat în circumstanțele în care hotărârea judecătorească neexecutată nu stipulează titlul de proprietate, ci doar chirie pe perioada desfășurării atribuțiilor de serviciu în instituția publică.

La 17 decembrie 2019, Alexei Zagorodniuc a declarat recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, iar la 24 februarie 2020 a depus cerere de recurs suplimentară, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea sa să fie admisă integral.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt ale cauzei și argumentele invocate în instanțele de judecată ierarhic inferioare, recurentul a invocat că la adoptarea hotărârilor contestate, prima instanță și instanța de apel au încălcat și aplicat eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților sale fundamentale.

A menționat că statul nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile și, ca urmare, el nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, care se referă la asigurarea lui și a familiei sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, hotărârea adoptată în favoarea sa rămânând neexecutată o perioadă de peste 13 ani.

Recurentul a menționat că până în prezent se află într-o stare continuă de imposibilitate de a-și realiza drepturile sale la executarea hotărârii judecătorești irevocabile, dar și de a pretinde debitorului Consiliul mun. Chișinău încetarea aplicării tratamentului discriminatoriu în privința sa și de a cere repararea prejudiciului material și moral cauzat printr-un astfel de tratament.

La fel, a invocat că instanța de apel nu a luat în considerare că anterior instanțele de judecată au constatat faptul de violare a drepturilor lui cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Alexei Zagorodniuc și-a întemeiat cererea de recurs pe baza art. 432 alin. (1), (2) lit. a), c), d) și alin (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 16 decembrie 2019 (vol. II, f.d. 154), iar recursul a fost declarat la 17 decembrie 2019, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 27 ianuarie 2020 în adresa intimațiilor a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Alexei Zagorodniuc cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs,

întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Alexei Zagorodniuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Alexei Zagorodniuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru